

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 13 kwietnia 2026 roku

Sprawa: odpowiedź na pismo z 9.03.2026
Znak sprawy: PT7.8165.39.2026
Kontakt: Kancelaria MF
 tel.: +48 22 694 55 55
 e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Stanisław Hońko
Prezes Zarządu
Stowarzyszenia Księgowych w Polsce

Dane teleadresowe adresata: sekretariat@skwp.pl

odpowiedź na pismo nr ZG/SH/LL/204/2026

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na pismo z 9 marca 2026 r. dotyczące funkcjonowania Krajowego Systemu e-Faktur, uprzejmie wyjaśniam.

Ad 1) Dokumentowanie kosztów w podatkach dochodowych

Zgłoszone w tym zakresie wątpliwości dotyczą ujęcia np. kosztu najmu na podstawie umowy i polecenia przelewu potwierdzającego zapłatę czynszu w przypadku, gdy nabywca nie żąda wystawienia faktury, dokonując zakupów od podatnika zwolnionego (w rozumieniu przepisów VAT).

Przed wszystkim należy podkreślić, że zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 22 ust. 1 ustawy PIT oraz art. 15 ust. 1 ustawy o CIT, kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy PIT oraz odpowiednio art. 16 ustawy CIT.

Z zasady tej wynika, że wydatek poniesiony przez podatnika może być brany pod uwagę przy ustalaniu dochodu do opodatkowania jedynie wówczas, gdy służy osiągnięciu przychodów, czyli istnieje związek przyczynowy pomiędzy kosztem, a możliwością uzyskania przychodów rozumianą również jako zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów. Jednocześnie wydatek ten nie może

tel.: +48 22 694 55 55
fax: +48 22 694 36 84
gov.pl/finanse
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

występować w katalogu wydatków niestanowiących kosztów podatkowych, określonych w art. 23 ustawy PIT oraz art. 16 ustawy CIT. Co istotne, wydatek musi mieć charakter definitywny (rzeczywisty), tj. wartość poniesionego wydatku nie została podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona.

Ponadto, poniesiony wydatek musi być również odpowiednio udokumentowany. W podatku dochodowym od osób fizycznych sposób dokumentowania poniesionych kosztów zależy od rodzaju prowadzonego urządzenia księgowego. Z kolei w podatku dochodowym od osób prawnych, co do zasady, ewidencja podatkowa jest prowadzona z wykorzystaniem ksiąg rachunkowych.

W przypadku ewidencjonowania zdarzeń gospodarczych w księgach rachunkowych podatnicy stosują regulacje dotyczące dowodów księgowych wynikające z ustawy o rachunkowości¹ (art. 20 i następne). W świetle art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości, dalej „uor” do ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego należy wprowadzić, w postaci zapisu, każde zdarzenie, które nastąpiło w tym okresie sprawozdawczym.

Podstawą zapisów w księgach rachunkowych - zgodnie z art. 20 ust. 2 uor - są dowody księgowe stwierdzające dokonanie operacji gospodarczej:

- 1) zewnętrzne obce - otrzymane od kontrahentów;
- 2) zewnętrzne własne - przekazywane w oryginale kontrahentom;
- 3) wewnętrzne - dotyczące operacji wewnątrz jednostki.

Podstawą zapisów – w myśl art. 20 ust. 3 uor - mogą być również sporządzone przez jednostkę dowody księgowe:

- 1) zbiorcze - służące do dokonania łącznych zapisów zbioru dowodów źródłowych, które muszą być w dowodzie zbiorczym pojedynczo wymienione;
- 2) korygujące poprzednie zapisy;
- 3) zastępcze - wystawione do czasu otrzymania zewnętrznego obcego dowodu źródłowego;
- 4) rozliczeniowe - ujmujące już dokonane zapisy według nowych kryteriów klasyfikacyjnych.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 uor dowód księgowy powinien zawierać co najmniej:

- 1) określenie rodzaju dowodu i jego numeru identyfikacyjnego;
- 2) określenie stron (nazwy, adresy) dokonujących operacji gospodarczej;
- 3) opis operacji oraz jej wartość, jeżeli to możliwe, określoną także w jednostkach naturalnych;
- 4) datę dokonania operacji, a gdy dowód został sporządzony pod inną datą – także datę sporządzenia dowodu;
- 5) podpis wystawcy dowodu oraz osoby, której wydano lub od której przyjęto składniki aktywów;
- 6) stwierdzenie sprawdzenia i zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych przez wskazanie miesiąca oraz sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych (dekretacja), podpis osoby odpowiedzialnej za te wskazania.

Jednakże można – w myśl ust. 1a art. 21 - zaniechać zamieszczania na dowodzie danych, o których mowa:

¹ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.).

- 1) w ust. 1 pkt 1-3 i 5, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów;
- 2) w ust. 1 pkt 6, jeżeli wynika to z techniki dokumentowania zapisów księgowych.

A zatem przepisy uor nie regulują rodzajów dowodów księgowych stanowiących podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Wskazują jedynie ogólną klasyfikację dowodów i minimalny zakres informacji zawartych w tych dokumentach.

Na gruncie regulacji uor przedstawiona przez Państwa wątpliwość nie podlega rozstrzygnięciu. Jeżeli inne przepisy nie stanowią inaczej, decyzję o rodzaju dowodu księgowego będącego podstawą zapisu w księgach rachunkowych podejmie kierownik jednostki, który w myśl art. 4 ust. 5 uor ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych uor.

Przepisy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz podatku dochodowym od osób prawnych nie regulują rodzajów dowodów księgowych stanowiących podstawę zapisów w księgach rachunkowych.

Z kolei dowody księgowe stanowiące podstawę zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów (dalej: „PKPiR”) określa rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 6 września 2025 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów².

Stosownie do § 6 ust. 3 rozporządzenia, podstawą zapisów w PKPiR są dowody księgowe, którymi są m. in. faktury VAT, rachunki a także inne dowody wymienione w § 7 i 8, potwierdzające dokonanie zdarzenia gospodarczego zgodnie z jego rzeczywistym przebiegiem i zawierające co najmniej następujące dane:

- 1) wiarygodne określenie wystawcy lub wskazanie stron (nazwę i adresy) uczestniczących w zdarzeniu gospodarczym, którego dowód dotyczy,
- 2) datę wystawienia dowodu oraz datę lub okres dokonania zdarzenia gospodarczego, którego dowód dotyczy, z tym że jeżeli data dokonania zdarzenia gospodarczego odpowiada dacie wystawienia dowodu, wystarcza podanie jednej daty,
- 3) przedmiot zdarzenia gospodarczego i jego wartość oraz ilościowe określenie, jeżeli przedmiot zdarzenia jest wymierny w jednostkach naturalnych,
- 4) podpisy osób uprawnionych do prawidłowego udokumentowania zdarzeń gospodarczych,

- oznaczone numerem w lub w inny sposób umożliwiający powiązanie dowodu z zapisami księgowymi dokonanymi na jego podstawie.

Za dowody księgowe uznaje się również dowody opłat pocztowych i bankowych, inne dowody opłat, w tym dokonywanych na podstawie książeczek opłat, oraz dokumenty zawierające dane wymienione powyżej w pkt 1 – 4 (§7 rozporządzenia).

Na podstawie wymienionych dowodów księgowych, w PKPiR ujmowane są również koszty poniesione z tytułu najmu, o których mowa w wystąpieniu Stowarzyszenia Księgowych w Polsce.

Ad 2) Odliczanie podatku naliczonego

² Dz. U. z poz. 1299.

Odnosząc się do pytania dotyczącego sprzedawcy, który wystawił fakturę w trybie określanym jako „offline24” i przekazał ją w postaci papierowej nabywcy (z odpowiednimi kodami QR na wydruku), ale do KSeF jej nie przesłał, to czy nabywca ma prawo odliczyć VAT z takiej faktury, należy wskazać, że prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy zakupie towarów i usług nie jest prawem samoistnym, lecz jest to prawo warunkowe, tzn. prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego nie wynika z samego faktu posiadania faktury, lecz z faktu rzeczywistego przeprowadzenia transakcji skutkującej nabyciem towaru lub usługi przez podmiot widniejący na fakturze.

W zakresie realizacji prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur, które pomimo obowiązku fakturowania w KSeF zostaną wystawione z jego pominięciem (czyli w sytuacji, gdy zachodzą nieprawidłowości w działaniu po stronie wystawcy faktury) prawo to będzie nadal zapewnione, pod warunkiem spełnienia przesłanek materialnych odliczenia, o których mowa w art. 86 ustawy oraz niezastąpienia przesłanek negatywnych zgodnie z art. 88 ustawy.

W przypadkach, o których mowa w art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy za moment otrzymania faktury należy przyjąć w przypadku faktury wystawionej z pominięciem obowiązku wystawienia jej w KSeF, odebranej przez nabywcę w sposób tradycyjny – chwilę faktycznego otrzymania takiej faktury.

Zatem ten moment będzie wyznaczał zasadniczo pierwszy okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługi będzie mógł skorzystać z przysługującego mu prawa do odliczenia VAT.

Powyższe jest uzasadnione biorąc pod uwagę, że przepisy w zakresie KSeF przewidują fazowanie terminów wejścia w życie obowiązkowego e-fakturowania w KSeF. Od 1 lutego 2026 r. obowiązek ten dotyczy dużych podmiotów (które osiągnęły wartość sprzedaży brutto powyżej 200 mln zł za rok 2024), od 1 kwietnia 2026 r. – pozostałych przedsiębiorców, przy czym do końca 2026 roku najmniej podatnicy mogą wystawiać faktury poza KSeF o ile łączna wartość sprzedaży na fakturach nie przekracza w miesiącu 10 000 zł. Nałożenie na nabywcę obowiązku zweryfikowania czy faktura została prawidłowo wystawiona poza KSeF byłoby więc niewspółmierne, a nawet niemożliwe do wykonania.

Tym niemniej podatnicy powinni zwracać szczególną uwagę na współpracę ze sprzedawcami, którzy nie stosują się do obowiązujących przepisów w zakresie VAT. Zatem wykorzystując faktury wystawione i otrzymane z pominięciem KSeF, nabywca powinien wykazywać należyłą staranność, w szczególności każdorazowo zwracać uwagę na okoliczności współpracy z takim kontrahentem.

Ponadto uprzejmie informujemy, że wyjaśnienia dotyczące odliczania podatku VAT zawarto w Podręczniku KSeF 2.0. w części II, dostępnym na stronie ksef.podatki.gov.pl.

Ad 3) Używanie faktur poza KSeF

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego rejestracji pojazdów w przypadku konieczności złożenia faktury ustrukturyzowanej np. w procesie rejestracji pojazdów w wydziale komunikacji, należy rozróżnić następujące sytuacje, tj.:

1. W przypadku podatnika VAT, który będzie chciał użyć faktury ustrukturyzowanej poza KSeF zastosowanie znajdzie art. 106gb ust. 5 pkt 2 ustawy o VAT. W celu użycia tej faktury poza KSeF podatnik VAT pobiera fakturę z KSeF i opatruje (automatycznie) kodem QR umożliwiającym dostęp do niej w tym systemie.

Dotyczy to przypadku zarówno wystawcy faktury, jak i nabywcy. Opatrzenie kodem QR następuje automatycznie w systemie przy pobraniu faktury z KSeF (dotyczy zarówno pliku „html”, jak i „pdf”). Pod kodem QR będzie znajdował się numer identyfikujący w KSeF tę fakturę.

2. W przypadku nabywcy nieposługującego się NIP (np. konsumenta):

a) gdy sprzedawca zdecydował się na wystawienie faktury w KSeF, zastosowanie znajdzie art. 106gb ust. 6 ustawy o VAT, tj. mogą wystąpić dwie możliwości:

- nabywca (konsument) otrzyma od wystawcy faktury kod QR wraz z danymi faktury, po którym uzyska dostęp anonimowy do faktury i sam ją pobierze/wydrukuje z KSeF – system automatycznie opatrzy taką fakturę kodem QR,
- nabywca (konsument) otrzyma od podatnika – wystawcy fakturę np. papierową oznaczoną kodem QR, może również otrzymać fakturę elektroniczną z linkiem pozwalającym na dostęp do faktury w KSeF.

Oba przypadki będą miały zastosowanie w sytuacji, gdy faktura została wystawiona w KSeF i został jej nadany numer KSeF.

b) w przypadku, gdy sprzedawca zdecyduje się na wystawienie faktury dla konsumenta poza KSeF (nie ma obowiązku wystawienia faktury w KSeF dla konsumenta) wystawi ją tak, jak dotychczas w formie papierowej lub fakturę elektroniczną. Wtedy konsument będzie w posiadaniu tzw. „zwykłej faktury” i taką przedstawi w wydziale komunikacji.

3. W przypadku wystawienia faktury w sytuacji niedostępności KSeF lub w trybie offline²⁴, faktura musi być przekazana podmiotowi zagranicznemu lub konsumentowi w postaci papierowej lub w postaci faktury elektronicznej, i musi być oznaczona dwoma kodami (jeden z oznaczeniem OFFLINE, drugi CERTYFIKAT).

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że konsument lub podmiot zagraniczny przedstawia otrzymaną fakturę z dwoma kodami QR. Natomiast podatnicy VAT zgodnie z ogólną zasadą otrzymają tę fakturę (wystawioną w trybie niedostępności lub offline²⁴) w KSeF. Podatnik celem okazania jej w wydziale komunikacji pobiera fakturę z KSeF z kodem QR już bezpośrednio z KSeF (patrz pkt 1).

4. W przypadku wystawienia faktury w okresie awarii KSeF, faktura ta jest, co do zasady, przekazywana wszystkim podmiotom w postaci papierowej lub w postaci faktury elektronicznej. Oznaczona jest dwoma kodami (jeden z oznaczeniem OFFLINE, drugi CERTYFIKAT). W tej sytuacji podatnik celem jej okazania w wydziale komunikacji:

- przedstawia otrzymaną fakturę z dwoma kodami QR, lub
- pobiera fakturę z KSeF z kodem QR, pod którym widnieje nr KSeF odpowiednio czekając, aż faktura zostanie dostana do KSeF.

Natomiast konsument lub podmiot zagraniczny przedstawia otrzymaną fakturę z dwoma kodami QR.

Dodatkowo Ministerstwo Finansów przejmie informuje, że faktura

ustrukturyzowana, która z założenia jest plikiem xml, będzie mogła zostać przekazana do organu rejestrującego np. w formie elektronicznej również przez właściciela pojazdu, który jest podmiotem gospodarczym, w postaci zwizualizowanej faktury elektronicznej zawierającej oznaczenie w postaci kodu QR wraz z numerem KSeF. Jeśli faktura została wystawiona pomiędzy dwoma podmiotami zajmującymi się np. obrotem pojazdami (B2B), wtedy każdy z przedsiębiorców ma dostęp do takiej faktury w KSeF i może ją pobrać samodzielnie celem użycia jej poza KSeF.

Ponadto uprzejmie informujemy, że w KSeF nie jest przewidziany szczególnie dostęp do danych w KSeF dedykowany dla wydziałów komunikacji lub innych podmiotów. Nie jest planowane udostępnienie takiej funkcjonalności wydziałom komunikacji ani na poziomie dostępu do danych na podstawie posiadanych uprawnień, ani technologicznym. Dodatkowo nie jest dedykowane nadawanie uprawnień na wydziały komunikacji, czy też pracowników tych wydziałów komunikacji przez podatników, aby np. wydziały komunikacji miały dostęp do faktur.

Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, że dostęp do faktury zarówno przez wydziały komunikacji, jak i inne podmioty można uzyskać za pomocą dedykowanej funkcjonalności w KSeF, jaką będzie dostęp anonimowy za pomocą kodu QR. Nabywca lub wydział komunikacji po zeskanowaniu QR kodu zawartego na wizualizacji faktury (patrz opisana w pierwszej części pisma sytuacja 1), uzyska w sposób szybki i prosty informację, czy dana faktura została wystawiona w KSeF (etap 1). W kolejnym kroku nabywca lub wydział komunikacji będzie mógł pobrać fakturę z KSeF (etap 2 dostępu). Konieczne będzie podanie w tym celu danych z faktury tj.:

- numer faktury,
- identyfikator podatkowy nabywcy lub informacja o jego braku,
- kwota należności ogółem.

Po wpisaniu prawidłowych danych nabywca lub wydział komunikacji pobierze fakturę z systemu.

Generalnie fakturowanie w KSeF umożliwi wydziałom komunikacji sprawdzanie w prosty sposób autentyczności faktury wystawionej w tym systemie.

Ad 4) Faktury korygujące

W sytuacji, gdy na fakturze wystawionej w KSeF wskazano błędnego nabywcę, aby skorygować ten błąd, należy wystawić fakturę korygującą do zera z błędnym NIP nabywcy oraz nową fakturę pierwotną z poprawnym numerem NIP nabywcy. Jest to konieczne ze względu na uwarunkowania systemowe. Po przetworzeniu, faktura z błędnym NIP będzie dostępna dla podmiotu o tym numerze NIP, jeśli taki istnieje.

W związku z tym podmiot właściwy otrzyma fakturę na swoje dane z pewnym opóźnieniem, lecz data sprzedaży wskazana na fakturze będzie prawidłowa. W takiej sytuacji wystawca, dla celów dowodowych, zawsze może udokumentować, że pierwotną fakturę wystawił w terminie, lecz na błędne dane. Faktura ta oraz jej korekta „do zera” zawsze będą dostępne w systemie.

Zgodnie z regułą podstawową ujętą w art. 106i ust. 1 ustawy o VAT, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru lub wykonano usługę.

Zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy o VAT, regułą generalną jest powstanie obowiązku podatkowego z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi.

W konsekwencji dla zastosowania owych reguł generalnych podatnik musi każdorazowo ustalić moment dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, dlatego że, po pierwsze, w tym momencie powstaje obowiązek podatkowy, a po wtóre, moment ten wyznacza ramy czasowe dla wystawienia faktury dokumentującej tę czynność.

Jeżeli więc dostawa towarów została dokonana np. 11 stycznia, to obowiązek podatkowy powstanie 11 stycznia, natomiast faktura winna zostać wystawiona do 15 lutego. Przy czym podatnik rozliczający się w okresach miesięcznych podatek należny wynikający z przedmiotowej dostawy powinien rozliczyć w rozliczeniu za styczeń, a zatem w rozliczeniu składanym do 25 lutego.

Analogiczną regułę ustawodawca przewiduje w odniesieniu do płatności otrzymanych od podatnika przed dokonaniem czynności. Zgodnie z art. 106i ust. 2 ustawy o VAT, jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4 tej ustawy, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano całość lub część zapłaty od nabywcy.

W związku z tym należy zauważyć, że opóźnienie wystawienia faktury nie powoduje co do zasady przesunięcia obowiązku podatkowego po stronie wystawiającego, natomiast może przesunąć moment dokonania odliczenia podatku naliczonego po stronie nabywcy.

Faktura wystawiona w trybie online będzie uznana za wystawioną w dniu jej przesłania do KSeF zgodnie z art. 106na ust. 1 ustawy o VAT, czyli w momencie, w którym trafi do systemu (zostanie zarejestrowana na bramce) niezależnie od późniejszego momentu jej przetworzenia. Natomiast zostanie ona uznana za otrzymaną przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur w dniu przydzielenia w tym systemie numeru identyfikującego tę fakturę. W związku z tym, nabywca będzie mógł odliczyć podatek naliczony z tej faktury w miesiącu jej otrzymania.

W zakresie faktur korygujących znajdzie zastosowanie art. 106j ustawy o VAT, zgodnie z którym w przypadku gdy po wystawieniu faktury:

- 1) podstawa opodatkowania lub kwota podatku wskazana w fakturze uległa zmianie,
 - 3) dokonano zwrotu podatnikowi towarów i opakowań,
 - 4) dokonano zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4,
 - 5) stwierdzono pomyłkę w jakiegokolwiek pozycji faktury
- podatnik wystawia fakturę korygującą.

Zgodnie z art. 106j ust. 2 ustawy o VAT faktura korygująca powinna zawierać:

- numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
- numer identyfikujący w Krajowym Systemie e-Faktur fakturę, której dotyczy faktura korygująca, z wyjątkiem faktur korygujących wystawianych do faktur, dla których nie został nadany numer identyfikujący w Krajowym Systemie e-Faktur;
- dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:

- określone w art. 106e ust. 1 pkt 1-5,
- nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych korektą;
- jeżeli korekta wpływa na zmianę podstawy opodatkowania lub kwoty podatku należnego - odpowiednio kwotę korekty podstawy opodatkowania lub kwotę korekty podatku należnego z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku i sprzedaży zwolnionej;
- w przypadkach innych niż wskazane powyżej - prawidłową treść korygowanych pozycji.

Gdy podatnik udziela rabatu wystawia fakturę korygującą do pierwotnej faktury wystawionej w KSeF wskazując ww. dane.

Przy fakturach korygujących zbiorczych trzeba wskazać dane wszystkich faktur pierwotnych, których dotyczy korekta (tj. ich numery nadane przez podatnika, numery KSeF, daty wystawienia).

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów